

Osvobození Československa 1945: nikdy nezapomeneme vojákům Rudé armády, že nás osvobodili a za nás životy položili

 infokurýr.cz/n/2023/05/09/osvobozeni-ceskoslovenska-1945-nikdy-nezapomeneme-vojakum-rude-armady-ze-nas-osvobodili-a-za-nas-zivoty-polozili

kurýr

9. května 2023

Nelze nic chytřejšího už napsat: pouze jasně říct, že dějiny se nemění, ty jsou dané a už se nikdy nevrátí. Proto jsou to dějiny a nikoliv budoucnost.

A mnozí z nás už by se ani nenarodili. Ale vždy mějte na paměti, že už nikdy nesmíte znásilňovat naše duše jako v roce 1968. Ty patří pouze nám, českému a slovenskému lidu.

Osvobození Československa 1945

Přípravy na obrovskou zimní ofenzívu sovětských vojsk byly v plném proudu. Její zahájení bylo stanoveno na 20. leden 1945. A už více jak dvacet let nám lžou, že vojska USA statečně bojovala, ale SSSR v čele se Stalinem anglo-americkým vojskům postup zakázalo. Proč se slavná americká armáda bojí pravdy jako čert kříže?

Kolik československých občanů zahynulo kvůli dalšímu zločinu D. Eisenhowera?

Na západní frontě nastal neuvěřitelný klid. Co se schovávalo za ustrnutím americko-britských sil před Siegfriedovou linií na francouzsko-německých hranicích v Ardenách? Spojenecké velení, v jehož čele stál generál Eisenhower, zdůvodňovalo zastavení britsko-amerických vojsk před německými hranicemi v září 1944 nedostatkem komunikací (dnes víme, že další zrada byla ve Velké Británii, kdy i generál Píka a Ludvík Svoboda nedostávali žádné informace do Buzuluku, i když měli radiostanice a ruská generalita začala nedůvěřovat československému velení, zda nezradilo), špatným počasím, mohutností fašistické obrany a nedostačujícími možnostmi pro přísun záloh a zásob pro svá vojska. (Dnes opět víme, za jakého utrpení bojovala československo-sovětská armáda a jak nafintění vojáci dorazili do Plzně s pohrdáním nad špínou našich a sovětských vojsk a rozhazováním milionů žvýkaček jako psům). **A tyto výmluvy byly oficiální.**

Fakticky však západní fronta kalkulovala, že se hitlerovskému werhmachtu podaří zadržet sovětská vojska na Odře a na dalších tocích. Považovali je za nepřekročitelné. Spoléhali na nedobytnost východopruského valu se spoustou železobetonových opevnění s obrovským množstvím zákopů a protitankových překážek. *(Dnes už se dá doložit, že zatímco Svobodova armáda sváděla těžké boje u Dukly, aby se probíla na pomoc Československu, americká armáda žvýkala žvýkačky a válela se před Siegfriedovou linií na francouzsko-německých hranicích v Ardenách.)*

Když si Hitler uvědomil další zradu spojenců Sovětského svazu, tvrdě zaútočil ještě před lednem. A to byl děsivý šok pro armádu USA za zradu, která sem jela skoro na výlet. Jen 1.americká armáda ztratila v těchto bojích 100 000 mužů. Fašisté se zmocnili tisíců kulometů, stovek tanků a lacino získali sklady s ohromným množstvím pohonných hmot, potravin, a ukořistili mnoho milionů kusů munice. Anglo-americkou armádu zachvátila panika.

Přesto dnes moderní výklad dějin tvrdí, že sovětská armáda zbytečně útočila a hnala vojáky na smrt. Prý Svoboda neposlouchal exilovou vládu a bojoval po boku sovětské armády. A studenti dle moderního výkladu věří, že Svoboda zradil. Fakta prý už nejsou důležitá – musí se to vše zpracovat moderní metodou.

A že podruhé sovětská armáda zasáhla na pomoc USA – dokazuje výňatek z dopisu **W.Churchilla zaslaného **6.ledna 1945** pro Stalina do Moskvy**

Sám víte ze své zkušenosti, jak znepokujícím je situace, když je nutno hájit velmi širokou frontu po dočasné ztrátě iniciativy. (Myšleno zděšení ze smrti 100 000 amerických vojáků) Budu Vám vděčen, budete-li mi moci Eisenhowerovi sdělit, můžeme-li během ledna počítat s velkou ruskou ofenzívou na frontě u Visly nebo kdekoliv na jiném místě. Pokládám záležitost za naléhavou.
W.Churchill

Následně generál Moskalenko doplnil: není vyloučeno, že se pokusí Hitler nabídnout Anglo-Američanům separátní mír. Proto musíme do Berlína dorazit první. Obrovská ofenzíva, zahájená 19.ledna 1945 na šířce 1200 kilometrů od Baltu po Karpaty byla základem totální porážky Hitlerova nacismu. Jenom v této ofenzívě padlo 800 000 fašistických vojáků a 350 000 bylo zajato! *(Že to dramaticky uvolnilo ruce generálu **George Smith Pattonovi netřeba ani dodávat. Avšak, nesmíme být nespravedliví, Patton byl skvělý generál, ač přehnaně přísný. Pouze v tomto kontextu je nutné vidět, proč sovětská a československá armáda byla otrhaná a zbědovaná, zatímco Pattonova armáda přijela zvesela a se zásobami šminek a žvýkaček.)***

Desátého května 1945 dopoledne vjely první dva tanky 1.čs. tankové brigády v SSSR Ludvíka Svobody se samopalníky do svobodné Prahy.

Použity výpovědi Armádního generála Ludvíka Svobody

A přidávám osobní příběh

Jsem Čech, jsem Pražák, ba co víc, moji rodiče a prarodiče pochází z míst, kde se SS jednotky vyřádily nejvíc: **Pankrác, Zelená liška, Nusle a ... Reitknechtka.**

Květen 1945

Pokusím popsat, co si pamatuji z vyprávění otce a matky, kteří ten masakr jako jedni z mála přežili. Byl konec dubna roku 1945 a na statku Reitknechtka bylo „Boží dopuštění“. Badatel Ledvinka a Tomáš Jakl z Vojenského historického ústavu to popisují takto: . Jeden z pomníčků stojí i u statku Reitknechtka. Odtud hájila pankráckou pláň nad michelským údolím početná skupina povstalců. **Za jejich podporu byli po dobytí Reitknechtky jednotkami SS vyvražděni všichni pracovníci statku i se svými dětmi.**

Ne, nebyla to úplná pravda. Několik jich přežilo, (tam totiž byly ještě ukryté dvě malé skupiny žen a dětí), ale prostě chtěly zapomenout na zruďné SS komando a na zvěrstva, která tam zažily. Tak potom mlčely. Naše matka byla ve čtvrtém měsíci těhotenství (nejstarší sestra), když se několika maminkám podařilo ukrýt v nejhlubším sklepě. **Mimo dětí tam byla i jedna další maminka (také těhotná), která byla postřelená do břicha a naší matce zemřela na klíně.** Po mnoho dní si rozdělávaly po jedné kostičce čokolády na den (nikoliv celé, ale kostičce) a trochu vody. Malým dětem zakrývaly ústa, aby ani nehlesly. Ve dne, v noci. Náš otec, který tam dorazil za matkou, netušil, že tam je komando SS. Když tam v noci přišel, bylo už pozdě na návrat. Jen Bůh ví, jak se mu to podařilo, ale byla tam hromada písku a vždy s sebou nosil

trubičku, kdyby byl zával a cukr na přežití. **Když slyšel dupání jednotek SS, zahrabal se do písku a dva dni dýchal pouze trubičkou a ležel zahrabán.**

Proč tam ty ženy byly? Na konci války nebylo už mléko, ovoce, mnohdy ani chléb a tento statek skýtal pro místní záchranu. Mnohdy jim kulky létaly nad hlavou, ale jak naše matka říkala, ony to tak nebraly. A až teprve po válce se mnohé zhroutily a léčily se.

Pokud si dobře pamatuji (rodiče nám o tom nechtěli říkat, snad pouze jednou či dvakrát ve slabší chvílce promluvili) otec asi po dvou dnech slyšel střelbu a vzdalující se běh SS, riskl to, a vyběhl na opačnou stranu. **Přežil.** V tu samou chvíli vyběhla druhá skupina ze sklepa a také část přežila. Ale za cenu, že **ta část, která je na pomníku, se už konce války nedožila.** (Doplnění – na dvou pomnících) Co se pravděpodobně stalo? V druhém úkrytu se jedno děcko nepodařilo uhlídat a začalo plakat. Když to jednotky SS zaslechly, začaly do sklepa házet granáty a ty, co vyběhly ven, jednoduše postřílely. A toho zmatku a hrůzy využila skupina, ve které byla matka a podařilo se několika zachránit. Až o několik dní později

se spolu opět matka s otcem setkali a teprve pak s hrůzou, ale i se štěstím zjistili, jak byli včetně mé sestry (nenarozené) všichni tři blízko smrti a dokonce na jednom místě a jak se zázrakem zachránili.

Tenkrát naše matka říkala, že tam schází jména dalších zastřelených dětí a maminek (podle počtu), ale nešlo je dohledat.

Jakoby nestačila jedna zvrácenost.

To, že se pak dostali do bezpečí, (všude se střílelo a lidské masakry byly šílené), bylo **zásluhou Vlasovců**, kteří Praze pomohli a mnoho jich za Prahu padlo.

A náš táta to lakonicky tenkrát s pohrdáním zhodnotil: na rozkaz amerického generála (Pattona) museli z Prahy vypadnout směrem na jih, ani jsme jim nestačili poděkovat. A místo, aby je Američani ochránili, tak si víc vážili fašistů, které Rusům nevydali. Vlasovce ano a ty pak Stalin nechal pověsit!

A zde je popis badatelů z roku 2011

Zelená liška – Reitknechtka

Jednotky SS si v Praze počínaly velmi krutě – popravy zajatých povstalců, ale také vraždění těhotných žen a dětí. Nejhorší zvěrstva se stala v okolí Zelené lišky, kde povstalci obklíčili školu SS. “Ti esesáci ze školy na Zelené lišce označovali budovy, ze kterých se na ně střílelo, **a potom popravovali lidi, kteří byli v těch domech ukrytí,**” popisuje tehdejší události Tomáš Jakl z Vojenského historického ústavu.

Jedním z epicenter tvrdých bojů byla Pankrác

Mgr. Vladimír Ježek, vets.cz

Boje v této pražské čtvrti připomínají už jen pomníčky a místopisné názvy. Ulice 5. května, Obětí 6. května nebo stanice metra Pražského povstání. Jeden z pomníčků stojí i u statku Reitknechtka. Odtud hájila pankráckou pláň nad michelským údolím početná skupina povstalců. Za jejich podporu byly po dobytí Reitknechtky jednotkami SS vyvražďeni všichni pracovníci statku i se svými dětmi.

Právě Pankrác se na několik dní proměnila v krvavé frontové bojiště, kde se bojovalo o celou Prahu – jedna z největších barikád vyrostla například na rohu náměstí bratří Synků. “Barikády byly hlavní strategický prostředek povstání. Vyrostly z velké části 6. května a odhaduje se, že jich bylo přes dva tisíce. Bojů na barikádách se zúčastnilo asi 30 tisíc Pražanů,” dodává Václav Ledvinka z Archivu hlavního města Prahy.

Reitknechtka z jiného pohledu

nacistických služeb. **Koncem války se snažili projít na Západ a vzdát se Američanům.** Národní rada však z obavy před reakcí Sovětského svazu odmítla uznat vlasovce za spojence, což vedlo v noci na 8. května k jejich odchodu. **(Totéž tenkrát říkal i náš otec!)** Za to, že obětí povstání bylo jen “*dva a půl tisíce*” Praha vděčí právě kontroverzním vlasovcům. Ti totiž nasadili v ulicích Prahy do bojů s nacisty dvacet tisíc dobře vyzbrojených a vycvičených vojáků. A přestože zhruba 300 vlasovců v ulicích města padlo, komunistická propaganda o nich po válce mlčela.

**V kritických chvílích
přišla Praze
nečekaná pomoc od
Ruské
osvobozené
armády (ROA)
generála Andreje
Vlasova.** Vlasovci byli
bývalí rudoarmějci,
kteří **v německém
zajetí** vstoupili do

První ozbrojené potyčky byly v Praze vidět už 4. května

O den později pak povstání vyhlásil Český rozhlas, to bylo krátce po poledni, v ulicích města se ale bojovalo už od rána. Londýnský exil se snažil přesvědčit americké velení o nutnosti zásahu do bojů o Prahu. Američané však trvali na dohodě s Rudou armádou, podle níž byly Čechy sovětskou operační zónou. Rudá armáda, která zahájila Pražskou operaci 6. května, se musela nejprve probojovat přes Krušné hory. O dva dny později, 8. května, pak byla s Wehrmachtem podepsána dohoda o příměří, kterou neakceptovaly oddíly SS. V návaznosti na všeobecnou kapitulaci německých sil v Evropě podepsal 8. května velitel německých jednotek generál Rudolf Toussain s národní radou dohodu o kapitulaci. Rudá armáda pak přijela do Prahy **9. května**.

Boje v Praze ale nejvíce ovlivnila Rudá armáda. V okamžiku, kdy Český rozhlas oznámil, že Rudá armáda se řítí od severu na Prahu a z východu hrdinná Svobodova armáda, mnozí Němci, mezi nimiž už bylo mnoho 16 – 17 letých tušili konec války, a začali se šíbovat přes Smíchov směr Plzeň do zajetí USA, protože věděli, že by je stihl tvrdý trest za zvěrstva, zatímco u Američanů jim nic nehrozilo. Dokonce se s nimi opíjeli a veselili se. **Strašná potupa pro náš, zbídačelý národ. A tak někteří do těch odcházejících vojsk začali střílet a ptali se, proč mají takovou volnost u USA, když tady prováděli taková zvěrstva.** A tak Rudá armáda na žádost Čechoslováků některé pluky na nádražích ještě bombardovala, což jim moderní americký výklad dává jako zločin nehumanity. USA přece “náhodně s Brity bombardovaly průmyslové podniky. Na konci války. A Češi se s nimi odmítali bavit.

Je pravdou, že Rudá armáda zde už 9.května příliš nebojovala. Většina nacistů uprchla do amerického zajetí a tam měla pohodu. A i Ludvík Svoboda se probjoval do Prahy, která už se veselila stejně jako Plzeň před příchodem americké armády 10.května. **Neboli Prahu osvobodil šílený strach nacistů z příchodu Rudé armády a Ludvíka Svobody.** Jinak by spravedlivému trestu

neunikli. A Američané u nás skoro nebojovali. Sem tam náhodou, hlavně se veselili a pili, protože zde bylo hodně alkoholu a dobrého piva, včetně hezkých děvčat.

Ale oslavy mají USÁci obrovské a ti, kteří za nás pokládali životy a skutečně za nás umírali, jsou uráženi, haněni a špiněni. Strašná doba.

Petr Pokorný

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST